

Redactor responsabil :
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se naște în
Oradea-Mare.

Ese în fiecare Duminică.

PREȚUL :

Pe $\frac{1}{4}$ de an 1 fl. 50 cr.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 8 fl. — cr.
Pe un an 6 fl. — cr.

Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

Asociațiunea la Beiuș.

(Repriviri scurte).

Osana ție vechiule orășel istoric, de care mă leagă atâtea suvenirii plăcute din frageda-mi etate! Osana ție vechiule orășel istoric, de care mă leagă atâtea secunde și terții comemorative din frageda-mi „școdenție“!

Tu ai fost cândva, când ai fost: sterțul culturii naționale, care ai răspândit lumină albă până la *Negru* și rațele pocalelor tale străbătut'au până dincolo de vama Pocolei, unde puternicul și bunul domn Marinescu format'a un Hellas modern; iar ađi? și ađi, tot tu ai ramas focularul (stius) al culturii naționale și tot tu ești acel chit istorico-biblic, care de silă bucuros ai înghițit „Asociațiunea“, ca preste trei ȓile să o dai din internul teú, fără să-ți causeze multă durere de cap.

Pagubă numai, că ai fost înghițit'o tocmai pe timpul, când nu se țin prelegeri în gimnasiul de acolo și așa membrii Asociațiunei n'au avut fericita ocaziune de a se delecta în prelegerile ce se țin în clasele superioare, de către profesori Români, studenților Români, în cea mai „sonoră“ limbă al regretatului eroú dela Eșculeú.

*

Și pusus'a pe tren comitetul central al „Asociațiunei“ din Sibiiú, închiegându-se apoi cu bunul preșide *Moldovănuț* și suita sa la „Küküllőszeg“ și ajun-

gând în pace la Grosswardein, reședința Majestății Sale archiepășărești.

Aici, la gară, i-l așteptau un waggon de notabilități oradane, în frunte cu avocatul *Zigre* și în códă cu *Dr Sfornea Cotcorex*.

Era la óra 11. Signalul electric se dá, trenul sosește, apoi — se oprește. Din cupeuri dróie de ardeleni: archimandriți și canonicí, cocoși și celibi de diferite categorii. Țarul Rusiei era reprezentat prin d-nul *Sirku* din San-Petersburg; Carol I. Regele României prin d-nul *Dr Elefterescu*; Patriarchul din Antiochia prin d-nul *Zacharie Boiú*; iar Pontificele roman prin A. C. *Domșa*.

Deodată apare mareața figură a notarului *Hențu* din Seliște, cu barbișonul lui non plus ultra și cu ochii lui, moșteniți de la Argus.

La vederea lui, membrii comitetului de primire se întrebaú :

— Óre cine se fie? Ah, ce figură mareața, ce eleganță estraordinară! Óre nu e principele de Wallis? — întreabă d-nul *Zigre*, președintele comitetului de primire.

— De unde? — îi replică francesul *Dr Dumas*, — acesta va fi Faure Felix, președintele republicei mele; au nu-ı veđi elegantul barbișon?!...

— Ei bine — intrerupe cunoscutul misionar din Kamciatca, popa *Horvatu*, director de bancă și patriarch în Veneția — dar cum se póte, că Faure Felix să vină dinspre Cluj? Imposibil!

— De ! — îi luminează atunci ministrul de finanțe al Orășii-Marî, d-nul *Codrean-Pompi-Lafring-János* — acesta nu va fi nici Tanda nici Manda, fără singur președintele „Astrei“, d-nul *Moldovănuț*, de și e cam lunguț.

— Bravo, drept ai ! — exclamă atunci toți cei de față — fenomenală descoperire ! Să trăiască !

— Să trăiești, frate Pompi ! — îi dice atunci d-nul director-escutor *Dr Papp Coriolan* — pentru că ne-ai luminat, te asigur, că preste trei luni d-ta vei fi cassar la „Bihoreana“.

Și Hențu se apropie cu pași măiestroși de comitetul de primire, iar d-nul *Zigre* începe :

„Magnifice d-nule președinte, onorat comitet central ! Cu căldură și bucurie vă felicităm pe toți, dar mai ales pe *Măria-Voastră* din Blaj . . .“

— Pardon, d-nilor, că *Maria* mea nu e în Blaj, fără în Seliște ! — întrerupe Hențu frapat.

— Omenî bunî ! — clarifică apoi Vulturul — că acesta nu e președintele „Astrei“, fără *Hențu* din Seliște și drept are mneasa, că *Maria* lui e în Seliște.

— Ei bine, dar unde e Președintele ? — se întrebau toți din toate părțile.

— Va fi adormit pe tren ! — fură responsurile generale.

Și prota *Păcala* ridea cu hohot de *păcălitura* comitetului de primire.

La un timp apoi, „Vulturul“ află pe d-nul președinte în restaurantul gării, sorbind cu dulce dintr'o crigă de bere :

— Veniți omenî bunî — strigă atunci archipăsărescul Rege surprins — că am prins pe d-nul președinte în flagrant delict cu o crigă de bere ! . . .

Și invasiunea comitetului de primire în restaurantul gării se pusă la cale ; bunul *Moldovănuț* fu bineventat și actul primirei de la Oradea-Mare, în fine după atâtea calamități, i-și avu sfârșitul.

*

Pe peronul gărei banchet berechet. Unii dintre fruntașii sosiți au fost invitați la masa unor „notabilități“ oradane, cari cugetă, că :

*Pentru un blid de mâncare,
O-să-mă fac o vază mare ! . . .*

La orele 2 și $\frac{1}{2}$, melcul . . . pardon ! trenul *Beiușului* se pusă în mișcare și până la stația *Mierlăului* nici un lucru mare nu s'a întâmplat.

Dar aici, la *Mierlău*, liniștea mortală a fost nițel conturbată din partea avocatului *Tisu* din *Panciova*, care — suferind de gróznice călduri tropicale — a cugetat de bine să imiteze în cupeu pe strămoșul *Adam*, cu deosebirea numai, că de el mai erau acățați totuși o părechie de pantalonî.

La gara *Mierlăului*, d-nul *Tisu*, așa cum era în „*leichte Adjustirung*“, în cămeșă, pantalonî și desculț, iesă din cupeu să se adape de divinul must al păraielor din *Mierlău*, strigând din respuseri „Apă, apă !“

La acest zgomot neobișnuit, avocatul *Bredicean* caută pe fereastra cupeului în care era și . . . horredu dictu ! vede pe *Tisu* plimbându-se flegmatic pe dinaintea trenului în ornatele deja descrise.

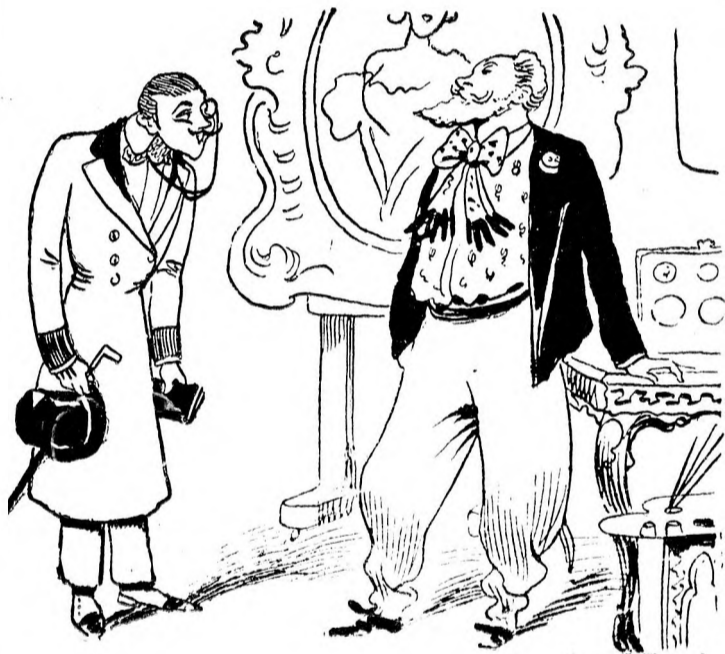
— Păi, mă *Tisule* ! — îi strigă atunci *Bredicean*, — întorce-te iute în cupeu, că 'ți-ai uitat pantalonî pe tine !

Un hohot homeric resună atunci din toate șapte pepturile de aramă ale tuturor *Românilor* prezenți ; iar bietul *Tisu* numai atunci a observat, că deșu, în prea mare paradă s'a fost prezentat înaintea publicului cultural.

La *Sâmbătsag* apoi alta primire, la *Șoim* cumpărare de prune, iar la *Beiuș* primire solemnă, deamună de comitet și de primitorul comitetului, de d-nul protopop *Augustin Antal*, cărora „Vulturul“ le strigă un puternic : „Să trăiască !“

(Va urma.)

SUSPECT.

Aspirantul : Domnule bancher, rog să mă primești de cassar !

Bancherul : Ei bine, domnule, dar circulația mea e foarte mare și cassarul meu trebuie să stea totă ziua în picioare.

Aspirantul : Nici un năcaz, d-nule bancher, eu o să vă dovedesc în scurt timp, că am picioare escelente . . .

Compatibilitate.

Pungașul I. Ce-î, mă prietine, tu par'că vrei să te lași de meserie !

Pungașul II. De trei săptămâni n'am mai furat nimica.

Pungașul I. Pentru ce aceasta îndreptare ?

Pungașul II. Vreți să recurg la vr'un post de — judecător.

Afurisăniile jupânului Schmerzenherz.

— Se asista thu în tot luna *barem odate* dilan-ceput *punancapeț* la concertele loî Herr von Diamandi-leben !

— Se fi thu mundru ca Tisu-leben, modest ca Diamandi-leben, simpatic ca Beliczay-leben, blând ca Stan Floriș-leben, învățat ca Russu-Șirianu-leben, elegant ca popa Lăpușan-leben, bun ca prota Moga-leben, marini-mos ca Krivány-leben, religios ca Weckerle-leben, cin-stiit ca Scheinberger-leben, înțelept ca „Moise tate-leben“, liber ca Dreyfuss-leben și atunci pôte thu merge — la dracu-leben !

— Se fi thu *eroul* unei familiarische tragoedie !

— Protopretoru Beliczay-leben se mai capeta on decoration pintru thine !

— Se ajunge thu *in realitate*, unde ajuns proto-pepele Cupșa-leben din Cupșeni *in vis* !

Țiganul la spovedanie.

Țiganul s'a dus să se spovedească. Popa mi-'l întreabă :

— Mă, țigane, dar furat'ai găini în septemâna aceasta ?

— Dómne ferește, părinte !

— Mă bucur, că te-ai îndreptat ; dar găște furat'ai ?

— Nicî.

— Dar curce, orî rațe ?

— Să urbesc, deac'am furat.

Popa atunci laudă pe țigan, care se departă vesel.

Ajuns afară țiganul, șoptește în urechea țigancei, care-'l aștepta :

— Vaî, ce bine-î, că nu întreabă și de purcei!...

De-ale copiilor.

Toderica : Ai auđit, Nuțică, cum a esplicat ađî d-nul învățatol în școlă că Dumneđu așa a făcut mu-iele luî Adam, că i-a tăiat o cósťe ? Vaî ce dulele male pôte fi aceia ! Maî bine nu m'aș insula până-î cuc !

Nuțica : Tu măgalule ! Că dólă astăzi poți lua una gata.

O dómna modernă.

Într'o societate se vorbea tocmai despre o cântare picantă. Dómna cășii îndeamnă pe un tiner din socie-tate, ca să o cânte.

— Bucuros aș cânta-o, dómna mea — respunde tinerul roșit în față — dar nu pot, fiindcă e de tot *frivolă*.

— Atunci n'o cânta dară, fără spune-î *numai textul* ! . . .

Slabă mângălere.

Popa : Nu te necăji, bade Gavrilă, că deacă bunul Dumneđu și va chieama la sine pe nevasta ta, colo sus iarăși vè veți întâlni.

Gavrilă : Că tocmai aia e, ce mă necăjește ! . . .

Dómne ferește.

— Aurul meü, scumpa mea, iubita mea, să nu-'mî dai corfă. Fără de d-ta sum cel mai nefericit om din lume !

— Îac'asa ! Știu bine, că d-tale ți-ar trebui ze-strea mea. Așa este ?

— Dómne ferește, domnișoră dragă ! Și d-ta ai putea crede, că eü mă ocup de o idee atât de mur-dară? . . . O astfel de idee cel mult numai în capul cre-ditorilor meü ar fi cu puțință să încapă.

Filosofarea vecinului Irimie.

Vecinul Irimie prinde boii la carul încărcat cu pome și «hăis Lomba», «cea Cheșa» până la Arad, unde era târg mare.

Pomele au avut preț bunisor. Au trecut bine și vecinul Irimie a îmboțit frumoșe hârtii (bancnote) la șerpar.

Când să se întorcă către casă, colo de la «Naipanat» în sus către Șiria, la «cele două birturi» desprinde boii, le dă fân, iar el intră în birt să bea «țiră nars». În birt dă Irimie de prietenii de pe la Buteni, Chisindia, Buhani, Voivodeni, Nadalbești, locuri cunoscute pe acelea vremuri de toți procurorii din Arad.

Aici apoi se încinge beutura, din mesel ițile, din ițile ploscă, din ploscă «vigeră», așa, că cu vecinul Irimie începuse a se legăna crișma.

De la o vreme iese afară să-și înjuge boii și să plece. Când colo află, că vr'un «prieten» s'a milostivit de bietii boi, lasând carul orfan. Atunci vecinul Irimie se freacă nițel pe frunte și începe a filosofa:

— Deacă n'aș fi beat, aș jura, că m'a furat cineva boii; iar deacă aș fi beat, aș jura, că am găsit un car.

Dascălul glumeț.

Inspectorul (intră în școlă pe neașteptate și surprinde pe învățător bătând un băiat): Cum cutezi d-ta să bați pe băiatul ăsta? Nu știi, că legile opresc bătaia?

Învățătorul: Ce-mi pasă mie de legi?!...

Inspectorul: Dar poți să fi foarte aspru pedepsit. Ce vei fi făcând, când ar veni aici mama băiatului?

Învățătorul: Aș da-o pe ușă afară.

Inspectorul: Dar deacă ar veni tata băiatului și te-ar lua la răspundere?

Învățătorul: Acela nu vine.

Inspectorul: Și pentru ce să nu vină?

Învățătorul: Pentru că tata băiatului — *sum eă*.

Imputare.

Bărbatul: Știi, nevastă, că m'ai înșălat, e numai pupază pe colac, dar că încă tu mai insistî pe lângă divorț, asta e o porcărie!...

La poliție.

Căpitanul: Ce ești d-ta?

Cerșitorul: Măiestru.

Căpitanul: Măiestru și totuși umbli la cerșit?

Cerșitorul: Că dora așa e măiestria mea.

D-nul profesor Dr Spaima.

— Dincă de dincolo e mai afundă afundimea oceanului adriatic.

— Gâscă se deosebște de pește, că până când prima se înneacă ușor chiar și cu un grăunț, peștele nu se înneacă *nică în apă*.

— Românii se pot cunoște de pe stătura lor înaltă, mijlocie și mică.

— Între omeni brunetși sunt mulți și de cei *albinișți*.

— În peninsula balcanică sunt *incuibate* mai multe națiuni și *Turci*.

— Că Mihai Viteazul să fie fost cândva în Alba-Iulia, mințește „Tribuna Poporului”, că dora de așa ceva *nică* chiar nenea *Furduiă* nu-și aduce aminte, care e cantiner acolo!...

— Deșhideți ochii, ca să mă auziți!...

Nevasta tineră.

Nenea George (Cătră adjunctul seă): Înadevăr, nu-mi pare rău că m'am însurat acum la bătrânețe cu nevasta-mi tineră și frumoșă, că, deă, dulce știe săruta!...

Adjunctul: Mie-mi spu d-ta!?

Tromf.

Profesorul (cătră un elev puțin talentat): Mă mir, cum poți fi așa de marginit?! Când Alesandru cel Mare era în vârsta d-tale, el cucerise deja mai totă lumea.

Elevul: Ei bine, dar el a avut de profesor pe *Aristotele*.

Peptarul nou.

— Nă, Șloime-leben! Pintru ce esthe thu așa di fălos, che ține nasu tot pi sus? Dóră pintruche ai peptar nou? Nă?!...

— Io nu esthe fălos. Dar peptaru astha nou focut la mini tata m'io *din dărăptu* unor pantalonî remași di la moșu m'io, și așa io inche nu dedat cu mirosu loî.

Între doi universitari.

Juristul I. Veđi, frate, ce măgarî am fost, că n'am luat chirie împreună?!
Juristul II. Pardon, frate, vorbește *în singular*.

Juristul I. Veđi, frate, ce măgar ai fost...

Amor accelerat.

Rugu: E adevăr, frate Drugule, că tu te-ai amorizat momentan de nevastă-ta?

Drugu: Da, la moment ce-am auđit că are 20.000 fl.

Esemplu bun.

Mișica (de 6 ani): Ionișă! Haid' să ne jucăm de-a bărbatul și muierea.

Ionișă (de 7 ani): Bine! Bine! Dar începe tu.

Mișica (suspinând): Ah, *măi bine nu m'aș fi măritat în veci!*...

Desarmarea generală.

Hoțul I. Dómne ține pe Împératu Muscalilor!

Hoțul II. Ce ai tu cu el?

Hoțul I. N'ai auđit, mă, că a dat poruncă, că tóte cătanele se pună arma jos?!
Hoțul II. Ce ai tu cu cătanele?

Hoțul I. Mă, măi prostule, dar nu te-ai săturat încă de gendarmî?...

Desarmarea generală.

Al Rușilor

Puternic Țar
Gândind la cele sfinte,
Lumină dă
Ca-un falnic far
Prin dulcele-î cuvinte.

Puterî mai mari,
Puterî mai mici,
Salută-'l cu căldură;
El grațios,
Spre cei pitici
Ór' cum de se îndură?

*

Un lup flămând
A dat de oi
(O știu dintr'o poveste)
— Mă, pécurar!
(Grăiește-apoi)
Să-ți spuî o bună veste:

Tu ai să-ți puî
Măciuca jos
Și frică să nu-ți fie;
Cu-a tale oi,
Îa, i-ți promit,
C'oiu fi — în prietenie.

Nihilistul.

Episcopul și popa

Episcopul face o călătorie canonică. În călătoria sa, se oprește într'un sat pentru ca să viziteze biserica de acolo. Pune preotului câteva întrebări din Dogmatică, la cari popa răspunde cu acurateță.

— Îubite și 'n Cristos frate, — i-'l întrebă episcopul, — deacă n'ar fi apă, cu ce ai boteza?

— Cu permisiunea Ilustritășii tale este destulă apă pe vale!

— Bine, dar deacă ar sêca valea?

— Sunt fântâni.

— Fórte bine; dar apoi deacă ar sêca și acestea tóte?

— Sunt belși.

— Și deacă ar sêca și acestea?

— Atuncî cu vin.

— Dar deacă n'ar fi nici vin?

— Atuncî cu răchiu.

— Dar apoi deacă n'ar fi nici răchiu?

— Apoi... Ilustrissime, deacă n'ar fi nici vin, nici răchiu, atuncî aș da dracului tótă parochia, să fie aici popă Bată'-l Crucea, dar nu un om de cinste!

Î-l cunoște.

Lafrig (in societate): Te rog pentru un moment vino afară, căci am a-ți comunica ceva important și confidențial!

Flincom: Ia, frate 5 fl., dar numai până mâne.

Monologul bețivului.

— Of, când aș ști inventa ceva în contra beției! De loc aș fi milionar!... Ah, cât aș putea bea atunci!

Pacea europeană — asigurată.

Domnitorii statelor europene s'aun pronunțat, că întru apărarea păcii, vor lupta cu sabia.

Știri teribile.

* *Un echou Kossuthist.* În «Posta Redacțiunei» din n-rul precedent al foiei noastre am fost făcut o notiță la adresa lui «*Plato (C.)*», în care — între altele — am amintit și pe «providențialul nost *amic* Bozgan Flocea din Caransebeș». La aceasta notiță primim ađi din partea «amicului» nostru următoarea corespondință:

„Redacțiunei „Vulturul“ in Nagyvárad. Nu mi-Te face amic, căci un român adevărat nu pote fie amicul acelora, carii trag la neam, și carii în contul nației nostre, în contul țerei nostre, ma chiar și în contul pietății deobligate față de sângele vărsat al parinților nostri mai promovează încă și azi prin foile noastre și încă sub „masca mândriei naționali“ planurile nemțești, și carora de sângele parintesc puțin le pasă. — Deci napoi cu amicitia; căci pentru *astfel de renegați* eu nu amicitie, ci dispreț nutresc în al meu pept. — Bozgan Florea, m. p.“

Cetind scrisoarea d-nului «Flocea-bácsi», în care el, mneasa, ne patentează de *renegați*, fiindcă nu tragem într'un ham cu el la carul sfântului de Torino, am sta să ăicem, că omul acesta *n'are părechie*, deacă n'am cunoște pe «*Taica Moise*» din Arad și pe fiul seú iubit «*Severu Taichit*» din Curticiu. *Tres faciunt collegium.*

* *Pacea eternă.* Desarmarea generală va produce o *pace permanentă* cel mult la aceia, cari n'au nefericita fericire de a avea — *sócre.*

* *Decorări.* M. Sa archipăsărească din Groisswardein a binevoit a conferi cu prilejul petrecerei sale în Beiuș protoduchovnicului *Moga* din Răbăganî ordinul Sfintei „*Cucurbita Pepo*“, ridicându-l la gradul de cavaler de Bucuroia; iar d-nului protoduchovnic *Roxin* din Micherechiu (fiindcă n'a participat la adunarea

„Astrei“) insigniile marelui „*Dispreț*“ național cl. I. cu ciucurî roșu-alb-verđi, la gradul de husariu de Mezőhegyes; duhovnicului *Moga* din Cheșa ordinul „mândrei Găzdóie“ la gradul de mare „*komondor*“ al căsătorilor *civile* făcute fără popă și fără matriculant; în fine *Druluș Sfornea Cotcorex* medalia „bene *miorlăienti*“ înpodobita cu insigniile sfintei „Sărăciî cu ciucurî“.

* *Semne bune.* Causa, că la adunarea generală a «Astrei» din Beiuș *nu s'a cântat* măcar o singură dată «Deșteaptă-te Române», a fost, că Românașii bihoreni s'aun deșteptat deja într'atâta, încât hodorageau la limba ungurească așa, de la faimosul protopretor *Beliczay* i-a fost crescut după grumaz o clisă de două degete de grósă.

Bucurați-vă și vă veseliți!!!

Desarmarea generală e iminentă. *Țarul Nicolae* al Rusiei s'a pronunțat. Armele de oțel vor fi delaturate și înlocuite cu puternicele arme ale umorului și ale satirei. Tóte arsenalele se vor transforma în redacțiunî de foî umoristice, iar marele *Krupp* va deveni un simplu colaborator al «Vulturului».

Puternicul Țar al Rusiei s'a convins deja, că pe cei *renegați* numai cu armele umorului și ale satirei îi poți zdrobi, drept ce a plănuit *desarmare generală*.

Români! Voi nu veți fi desarmați, căci arsenalul «Vulturului» făurește neconținut la arme pentru voi, arme, cari *nu costă milioane* la an, fără numai:

6 fl.

Români! Abonați «Vulturul»!!!

Partea seriósa.**PROCURAȚI****«Istoria Românilor»!**

Celebra operă «*Istoria Românilor*» a savantului istoric român A. D. *Xenopol*, apa-

rënd în ediție populară, este dată ocaziunea fiecărui Român iubitor de gloriosul trecut al neamului seü, să aibă aceasta monumentală scriere *cu un preț de tot mic*.

Marele istoric român, d-nul Xenopol, ȃice în precuvântarea sa la aceasta ediție următoarele: «Îmbrățișarea cea căldurösă, ce a întâlnit'o *Istoria Românilor din Dacia Traiană* în toate straturile poporului român, m'a convins, că scrierea mea respundea unei lipse adênc simțite: *cunoștința trecutului seü*. O singură piedecă remănea de înlăturat, pentru ca rodul muncel unei vieți întregi întreprinsă de mine numai din dorința de a fi folositor neamului căruia aparțin, să devină o carte într'adevăr poporală: *înălțimea prețului ediției prime*. Libraril *frații Șaraga*, cari au meritul cel mare de a fi introdus și la noi edițiile ieftine, spre luminarea poporului, mulțumindu-se cu un câștig de tot modest, m'au rugat a le permite să scötă lucrarea mea în ediție poporală *în 12 volume*. Le-am acordat aceasta cerere, dându-le cartea spre tipărire *fără nici un profit*. Și așa știu, că nu se face avere din scrieri la noi, la Român. Deacă nu mă pot folosi eü de material din munca mea, cel puțin să se folosească iubitul meü popor din ea în chip intelectual. Tot pentru el a fost ea scrisă.

În aceasta ediție s'au omis notele. *Ea a fost însă revădută, adăogită și îndreptată conform cu nouële descoperiri făcute de la tipărirea ediției prime încöce. — A. D. Xenopol*.

Din aceasta precuvântare orî-cine pöte vedea, că scopul scöterei acestei ediții a fost: *respândirea «Istoriei Românilor» în toate straturile poporului românesc*. Nu decî câștigul material, fără zëlul național al marelui istoric A. D. Xenopol a dat impulsul scöterei acestei opere monumentale.

Întreaga operă constă din *12 volume* și este recomândată M. Sale Regelui României Carol I.

Volumul I cuprinde: *Dacia până la 270 d. Ch.*

- » II » *Dacia în vremea năvălirilor barbare (270—1290.)*
- » III » *Muntenia și Moldova (1290—1456.)*
- » IV » *Epoca lui Ștefan cel Mare (1457—1504.)*
- » V » *De la Petru Rareș la Mihaiü Viteazul (1566—1593.)*
- » VI » *Epoca lui Mihaiü Viteazul (1593—1633.)*

- » VII » *Dela Mateiü Basarab și Vasile Lupu până la Constantin Brăncoveanu (1633—1689.)*
- » VIII » *Epoca lui Constantin Brăncoveanu (1684—1714.)*
- » IX » *Epoca Fanarioșilor până la 1812.*
- » X » *Epoca Fanarioșilor de la anul 1812—1211.*
- » XI » *Regulamentul organic (1821—1848.)*
- » XII » *Revoluția din 1848 și Unirea.*

Aceasta celebră istorie, considerând, că prețul ediției prime *s'a urecat la 30 fl.*, iar acum o pöte avea orî cine *în ediție poporală, numai cu 6 fl. 30 cr.*, (în acești 30 cr. se compute *numai speșele de pachetare și prețul blanchetei de rambursă*, precum și *o parte din speșele avute cu aducerea operei din România*), n'ar trebui să lipsească din nici o casă românească.

Doritoriil de a avea aceasta operă, se trimită 6 fl. 30 cr. (cătră care sumă deacă se vor mai adauge 30 cr., adecă *de tot 6 fl. 60 cr.*, opera se va trimite abonentului *francată*) subsemnatei Administrațiunii, unde sunt la deposit mai multe sute de corpuri complete din aceasta valorösă scriere, orî să ne avizeze prin o simplă epistolă, la cas când apoi li-o vom trimite *cu rambursă postală* (Nachnahme).

Nu întârȃiați cu procurarea «Istoriei Românilor», că pöte mai târȃiu, considerând libertatea de care ne bucurăm aȃi în vechiul nost pămênt, nu vom mai putea responde comandelor.

Administrațiunea „Vulturului“.

BIBLIOGRAFIE.

«*Enciclopedia Română*», editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, de Dr. *Corneliu Diaconovich*, prim-secretarul Asociațiunii.

A apărut fascicolul X al acestei mari și folosite publicațiuni, adecă ultimul, cu care se încheie tomul I. A—Copenhaga. Tomul întreg cuprinde 936 pagini, 10,401 articole, 9 harte, planuri și adnexe și 11 ilustrațiuni în text.

Faptul îmbucurător, că publicul cetitor primește o parte considerabilă din această valorösă publicațiune, este o dovadă eclatantă, că lucrarea aceasta înaintează cu pași tot mai siguri și el fără îndoială va pute delătura pe deplin temerea, ce s'a ivit la început în ceruri förte largi, că „Enciclopedia română“ ca toate întreprinderile nöstre literare de asemenea extensiune nu se va pute termina.

Fascicolul X. cuprinde articolele Clasa—Copen-

haga. La acest fascicol se alătură foaia titulară, apelul comitetului Asociațiunii din August 1896. prefața la tomul prim, scrisă de directorul publicațiunii Dr. C. Diaconovich, lista autorilor „Enciclopediei Române”, consemnarea ilustrațiilor, prescurări și semne și Addenda et Corrigenda.

Dintre articolele cuprinse în acest fascicol amintim: Cloșca Ioan, Cluj, Coarda (T. Cerne), Cobălcescu Ceorăscu, Cod, Cod, Codrescu, Cognac, Cojocna, Colonia, Colorante, Colori, Columbia, Comasarea, Comedia (M. Strajan), Comic, Comitat, Coșuna, Conache, Costache, Concert, Congregațiune, Congres, Conserve alimentare (Dr. Felix), Constanța (județ și oraș), Constantinescu Barb, Constantinopole, Conta Vasilie, Conta-Kernbach Anna, Contabilitate, Convulsione.

Dintre ilustrațiuni remarcăm un admirabil tablou, reprezentând vederi din Constanța, precum: noul port, statua lui Ovidiu, piața Independenței promontoriul, biserica catedrală.

Scôrțele pentru tomul I sunt deja lucrate și se pot comanda la editor cu prețul de fl. I. — (frc. 2.50) incl. trimiterea francată și recomandată.

«Enciclopedia Română» apare în estensiune de 30 fascicule de câte 6 côle de tipar, (10 fasc. formează un tom) și va cuprinde în total preste 30,000 articole. Publicațiunea se va termina în decursul anului 1900.

Abonamente se primesc la editorul W. Krafft în Sibiu și la toate librăriile; deposit general pentru România: Storck & Müller, București.

Prețul unui tom face: broșurat fl. 10. — (resp. frci 25.—), iar legat fl. 11.60 (resp. frci 28.50).

Tram, tram, tram !!!

Veredicus. Am primit. Pacea e gata și ore pentru ce să ne mai hărțuim, când Țarul Rușilor a hotărât desarmarea generală?! — Promisiunea d-tale de a ne trimite din când în când câte ceva bun pentru foia noastră, se ia cu plăcere la cunoștință, fiind un

dugur bun pentru propășirea foiei noastre. Cine știe *critica bine*, va ști și *seria bine*. Așteptând deci realizarea promisiunii d-tale, te salutăm cu dragoste românească.

Bogdan Flocea (Caransebeș). Fôrte bine. Adecă noi, cei ce nu ținem cu kossuthiștii d-tale, toți suntem *renegați*, firește,

după conceptul d-tale. Am auzit, că d-ta ai fi un om voinic, sănătos și bine dezvoltat corporalmente și tocmai aceasta împrejurare ne face să patentăm de un *mincinos ordinar* pe acela, care a cutezat primul a da în vileag țigala, că: „*Mens sana in corpore sano*”. — Sărutate-ar neamțu în tot locul și d-ta pe el numai într'un loc!

Madamei W. Ne scrii că abdică de plăcerile lumești și te retragi în claustru. Un lucru mai cuminte nici că putea-ți face, pentrucă, vești, în claustru cel mult numai popii pot avea intrare, iar ei n'au sabie. — Rămas bun!

Lira. Nu se pôte; mai târziu... dóră.

Ennio. Pe săptămâna viitoare.

Enmi. Știm, că ești drăguță. La revedere!

Vânătorul. (C.) La Redacția țiarului nostru se află de vânzare o pușcă «Lancaster» fôrte bună și ușoră, de se pôte manua cu o mână. Arma este în stare fôrte bună și o vindem cu 25 fl. — Rugăm se o recomândi acelora cari vor a avea lipsă de ea. — Salutare!

Sentinela. Pe Vasi *Jurca* din Lugoj i-l putem declara cu tot dreptul de un *pungaș*, fiindcă la adunarea generală a «Astrei» din Beiuș a furat inima unui îngeraș cu ochii negri. Ar trebui vr'un procuror cu brâu roșu, care pe basa ș-lui 1 din legea «Isaia danțuiește» să ridice acuză în contra hoțului de Vasi.

Obârștea. Ideea primă a desarmării generale nu e a Țarului Nicolae, fără a d-nului *Dr. Mihai* din Orăștia, care cu prilejul manevrelor de iestimp a adunat la proprietatea sa din Vinerea pe cei mai resboinici oficeri și le-a dat atâta șampanie, încât bieții au ramas desarmați cu deseversire.

Y. Ne mirăm, cum de ai d-ta atâția dușmani? Vești, noi nu mai avem dușmani, fiindcă pe toți i-am dat dracului. Fă dară și d-ta ca noi și ușor te vei putea scăpa de ei. — Salute!

Suru (L.) Ai greșit adresa, că noi nu ne ocupăm de vânzarea Talmudului.

N. O. (R. C.) Pentru un câne nu se merită să-ți strici prietenia cu un bun vecin. Deacă i-ai pușcat cânele și el preține dela d-ta un asemenea, saii mai bun câne, n'ai decât să-ți intri momentan în servițiu și pacea e gata.

X. Nu sunt bune.

V. V. La coș cu ele. Barem de-ai scrie mai multe, se nu fim necesități a băga la iarnă atâta potop de bani în lemne.

Dr. Fi bun lasă-ne 'n pace, că țeu, n'avem nici timp, nici postă să ne pricopsim de filosofia d-tale.

George. Din «Istoria Românilor» nu mai avem decât numai 36 de corpuri complete. Grăbește deci a o procura acuma, că deacă vor trece și acestea, de alte corpuri nu vom mai putea dispune. — Salutare mare!

Novosadici. N'am mai auzit încă, că pôte esista undeva vr'un *cal verde*, ori — *Serb cuminte*.

Dr. I. C. (B.) Adresa ei este: *Madamei Bronislava Pyrawiinsky*, actriță în Varscha.

Prefurî moderate.

La bereria lui

Mâncări gustuóse.

Martin Dobránszki

fost „Wittman“

în ARAD, strada Forray.

Promite o atențiune deosebită pentru publicul românesc.

Bere escelentă.

ARAD.

Vinuri bune.

Cu tiparul lui I. Láng, în Oradea-Mare.